

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖
เทศบาลเมืองเขลางค์นคร

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
ฝ่ายแผนงานและงบประมาณ
กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
เทศบาลเมืองเขลางค์นคร

ประกาศเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

เรื่อง แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เทศบาลเมืองเขลางค์นคร

ด้วยเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยนำเอาจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการวางแผนพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๑ เทศบาลเมืองเขลางค์นคร จึงประกาศ แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๖ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายไพฑูรย์ โพธิ์ทอง)

นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖
เทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐)

๑.๒ ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หน้า ๔๗ แก้ไขดังนี้

๑.๒.๑ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – พ.ศ. ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงทีด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนาจำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงานที่สำคัญ อย่างไรก็ตาม ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรของไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่อาจลดทอนความสามารถในการแข่งขัน อาทิ การแข่งขันด้านราคาที่ดินแรงขึ้นในกลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มต่ำ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มาตรฐานด้านความปลอดภัยในระดับนานาชาติที่เข้มงวดขึ้น ต้นทุนในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อการเกษตรและค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะเดียวกันความก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีอัตโนมัติ และเทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรสามารถนำมาใช้จัดการกับความเสี่ยงและข้อจำกัดข้างต้นและยังเป็นโอกาสในการเพิ่มมูลค่าของผลผลิต ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับรายได้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการแปรรูป รวมทั้งการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

การท่องเที่ยวเป็นภาคบริการที่สำคัญของไทย โดยสร้างมูลค่าเพิ่มสูงถึงร้อยละ ๑๘ ของ GDP มีการจ้างงานกว่า ๘.๓ ล้านตำแหน่ง และมีห่วงโซ่อุปทานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงไปยังหลายอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจึงเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศมาอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยรูปแบบกิจกรรมและการดำเนินธุรกิจ การท่องเที่ยวของประเทศไทยที่ผ่านมามักเน้นให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้อย่างรวดเร็วจากการดึงดูด นักท่องเที่ยวต่างชาติปริมาณมาก ๆ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว เมื่อประกอบกับสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ที่ส่งผลกระทบให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวหยุดชะงักทั่วโลก และอาจทำให้รูปแบบของตลาดการท่องเที่ยวต้องเปลี่ยนแปลงไปในระยะยาว เมื่อพิจารณาประกอบกับบริบทความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับโลก ที่ส่งผลให้รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยวเปลี่ยนไป ก่อให้เกิดโอกาสในการใช้จุดเด่นและความสร้างสรรค์เพื่อพลิกฟื้นรูปแบบการท่องเที่ยวไทยสู่ท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง มีเอกลักษณ์บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู อันเป็นการมุ่งเน้นสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์สันดาปภายในที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมยานยนต์เป็นภาคการผลิต ที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่พลิกผันที่สุด ประกอบกับแนวโน้มความพยายามในการลดก๊าซเรือนกระจกระดับโลก ส่งผลให้หลายประเทศมีนโยบายที่จะยกเลิกการใช้ยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลในอนาคตอันใกล้ ดังนั้น การสนับสนุนให้เกิดการปรับนิเวศของอุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า จะเป็นโอกาสในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มการจ้างงานในอนาคต นอกจากนี้การเปลี่ยนผ่านของการใช้รถยนต์ภายในประเทศไปสู่การใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยังจะช่วยลดปริมาณการปล่อยมลพิษอากาศและก๊าซเรือนกระจกได้อีกด้วย

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรเป็นการต่อยอดจากธุรกิจการรักษาพยาบาลและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่งและมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงต่อเนื่องครอบคลุมหลายอุตสาหกรรม ซึ่งแม้โลกจะเกิดวิกฤตการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ประเทศไทยก็ยังได้รับการยอมรับในระดับสากลถึงระบบสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและสามารถรับมือกับการแพร่ระบาดได้เป็นอย่างดี อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจรของไทยจึงมีศักยภาพที่จะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอนาคต โดยสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสที่มาพร้อมกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กระแสความตระหนักถึงความสำคัญของสุขภาพะ รวมถึงการเข้าสู่สังคมสูงวัยทั่วโลกที่ส่งผลให้เกิดความต้องการสินค้าและบริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพมีความเฉพาะทางและมีคุณภาพเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งต้องอาศัยการสนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล รวมถึงการต่อยอดองค์ความรู้และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการให้บริการทางการแพทย์และการส่งเสริมสุขภาพขั้นสูงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของระบบสาธารณสุขในภาพรวมให้เพียงพอและมีการกระจายตัวบุคลากรและทรัพยากรด้านสาธารณสุขอย่างเหมาะสม

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

ความได้เปรียบด้านภูมิรัฐศาสตร์และศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย และแนวโน้มการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนความปกติใหม่ภายใต้แนวคิดภูมิภาคนิยม (Regionalism) ประกอบกับไทยเป็นประเทศที่มีแนวระเบียงเศรษฐกิจระดับภูมิภาคพาดผ่านมากที่สุด มีเส้นทางคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่ครอบคลุมได้มาตรฐาน และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักทั้งในประเทศและแนวชายแดนรอบด้าน มีฐานเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าโลก พร้อมทั้งมีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยมีโอกาสพัฒนาสู่การเป็นประตูการค้า การลงทุนที่สำคัญของภูมิภาค หากมีการเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งและการเชื่อมโยงโครงข่ายโลจิสติกส์ในอาเซียนอย่างไร้รอยต่อ

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

ประเทศไทยมีฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่เข้มแข็ง โดยมีการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์คิดเป็นมูลค่ากว่าร้อยละ ๑๕.๔ ของการส่งออกทั้งหมด มีโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่ครอบคลุมประชากรส่วนใหญ่ของประเทศและมีคุณภาพสูง รวมทั้งมีตลาดอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และบริการด้านดิจิทัลขนาดใหญ่อันดับต้น ๆ ของอาเซียน อย่างไรก็ตามห่วงโซ่มูลค่าในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มต่ำ อาทิ การรับจ้างผลิต และยังขาดการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์ เป็นของตัวเอง และโดยที่การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ได้ผลักดันให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ต้องมีการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งในมิติด้านเศรษฐกิจและในชีวิตประจำวันมากขึ้นในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงเป็นโอกาสที่สำคัญของประเทศไทยในการปรับบทบาทจากหนึ่งในห่วงโซ่ที่เปราะบางและสร้างมูลค่าได้ต่ำ สู่การเป็นฐานการผลิตสินค้าขั้นสูงและบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม และเกื้อหนุนการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลในทุกภาคส่วน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เศรษฐกิจ ไทยขับเคลื่อนโดย SMEs ถึงร้อยละ ๔๓.๒ และมีการจ้างงานกว่า ๑๑ ล้านคน แต่ SMEs ส่วนใหญ่มีข้อจำกัดทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การจัดหาแรงงาน และการแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้บริโภคเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคได้อย่างรวดเร็ว และยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายใหม่สามารถเข้ามาแข่งขันในตลาดได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้สภาพเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวยังเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลให้ SMEs จำนวนมากได้รับผลกระทบและมีแนวโน้มต้องปิดกิจการ ส่งผลต่อการจ้างงานและคุณภาพชีวิตของประชาชนในที่สุด การเพิ่มโอกาสและเร่งพัฒนาศักยภาพของ SMEs ให้สามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการ และสามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ที่มีแนวโน้มความต้องการมากขึ้นและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ อาทิ สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยลดทอนความเสี่ยงดังกล่าว พร้อมทั้งลดความเหลื่อมล้ำในด้านรายได้ ความมั่งคั่ง เพิ่มการแข่งขันในตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การยกระดับผลิตภาพ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และมูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท มีสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ พัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด ยกเว้นคุณภาพของบริการสาธารณะในพื้นที่ และการพัฒนาพื้นที่ให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

แม้ว่าสัดส่วนคนจนโดยรวมจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศไทยยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่ในกับดักความยากจนเรื้อรังและ/หรือข้ามรุ่น โดยที่ผลประโยชน์จากการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจกระจายไปไม่ถึง และยิ่งถูกซ้ำเติมด้วยการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อาทิ วิกฤตเศรษฐกิจ อัตราการพึ่งพิงในครัวเรือนที่สูงขึ้น และการเข้าถึงไม่ถึงเทคโนโลยี ที่อาจลดทอนโอกาสในการขยับสถานะ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความเหลื่อมล้ำ โดยเฉพาะเมื่อความยากจนและขัดสนถูกส่งผ่านไปยังรุ่นลูกหลาน ในขณะเดียวกันคนใกล้จนและกลุ่มเปราะบาง โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่

(gig workers) จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองที่เพียงพอเหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงและสร้างความมั่นคงทางรายได้ ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสารสนเทศ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยระบุกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาและความจำเป็นนำไปสู่การออกแบบนโยบายช่วยเหลือครอบครัวยากจนข้ามรุ่นได้อย่างเฉพาะเจาะจง แก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด และสามารถสร้างแต้มต่อได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถออกแบบระบบประกันสังคมให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการและรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป

๓. มิตินัยของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

ขยะ น้ำเสีย มลพิษ อากาศ และก๊าซเรือนกระจก ถือเป็นผลพลอยได้จากกระบวนการผลิตและบริโภค ซึ่งในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยและทำลายความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ โดยปริมาณขยะและน้ำเสียที่มีปริมาณสูงเกินกว่าความสามารถในการกำจัด ได้เล็ดลอดออกสู่สิ่งแวดล้อมจนเป็นผลเสียต่อคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำและสิ่งมีชีวิต ในทะเล ในขณะเดียวกัน มลพิษอากาศ PM๒.๕ ซึ่งมีแหล่งที่มาสำคัญจากการจราจรและเผาพื้นที่เกษตร ส่งผลให้หลายพื้นที่ของประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหามลพิษอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ ปริมาณก๊าซเรือนกระจกของทั้งโลกที่ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีหลายประการได้ส่งผลให้การจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมทั้ง ๔ ประการอย่างยั่งยืนสามารถทำได้ด้วยต้นทุนที่ลดต่ำลงเรื่อย ๆ และยังเป็นโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อีกทางหนึ่งด้วย โดยเทคโนโลยี การรีไซเคิลและการบำบัดน้ำเสีย ทำให้สามารถนำวัสดุหลายประเภทและน้ำที่ใช้แล้วมาหมุนเวียนใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เทคโนโลยีชีวภาพสามารถนำมาใช้เพิ่มมูลค่าวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เพื่อลดความจำเป็นในการเผาพื้นที่ของเกษตรกร นอกจากนี้ พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้าจะเป็นโอกาสในการลดก๊าซเรือนกระจกและมลพิษอากาศได้อย่างมหาศาล

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ที่ผ่านมาภัยธรรมชาติหลายประเภท โดยเฉพาะ อุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย ไฟป่า และการกัดเซาะชายฝั่ง เป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดความสูญเสียเป็นประจำทุกปี ทั้งต่อชีวิต ทรัพย์สิน ทรัพยากรธรรมชาติ และมูลค่าทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อภัยธรรมชาติขั้นต้นทวีความถี่และระดับความรุนแรงเพิ่มขึ้นพร้อมกันนั้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศยังอาจทำให้ภัยธรรมชาติประเภทอื่น ๆ ที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมากเท่าใดนักในปัจจุบัน กลายเป็นภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต อาทิ การเกิดน้ำท่วมพื้นที่ชายฝั่งอันเนื่องมาจากระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น และสภาพอากาศร้อนจัด นอกจากนี้ แนวโน้มการขยายตัวของเมืองที่เพิ่มขึ้นอาจยิ่งซ้ำเติมให้ความเสี่ยงของภัยธรรมชาติเพิ่มขึ้นได้ หากขาดการควบคุมด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและพัฒนาสิ่งก่อสร้างอย่างเหมาะสม ดังนั้น การลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งในมิติของการป้องกันและบรรเทาภัย รวมทั้งการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จึงเป็นความท้าทายที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความยั่งยืนของประเทศในระยะต่อไป

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

คนเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตามคุณภาพการศึกษาและระบบการพัฒนาทักษะแรงงานของไทยยังอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งยังประสบกับความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึง ส่งผลให้ขาดแคลนกำลังแรงงานที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะต่อไปปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้นจากอนาคตของงานและการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของทางเทคโนโลยี วิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับความต้องการงานและทักษะประเภทใหม่ ๆ รวมถึงทักษะทางพฤติกรรม (Soft Skills) ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรซึ่งส่งผลให้กำลังแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การขาดความพร้อมทางเทคโนโลยีและความแตกต่างระหว่างพื้นที่ยังอาจทำให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและทักษะเพิ่มสูงมากขึ้น อย่างไรก็ตามทิศทางการพัฒนาทางเทคโนโลยี การลดลงของประชากร และการขยายตัวของความเป็นเมืองจะนำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและฝึกอบรมตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะสูงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ต่อไป

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ภาครัฐมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศในทุกมิติ อย่างไรก็ตามปัจจุบันภาครัฐของไทยมีขนาดใหญ่ ขาดความคล่องตัวและมีรายจ่ายประจํามาก อีกทั้งยังมีโครงสร้างการบริหารงานแบบรวมศูนย์แต่ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและมีกฎหมายจำนวนมากที่ยังล้าสมัยและขาดการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ ในระยะต่อไปปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะขยายตัวไปสู่ปัญหาการะทบการคลังที่เพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย ความเสียหายทางเศรษฐกิจจากความล่าช้าในการปรับตัวให้เท่าทันกับเศรษฐกิจฐานเทคโนโลยีและการทํางานรูปแบบใหม่ รวมไปถึงความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีอย่างจำกัด ท่ามกลางกระแสการตระหนักรู้ของสาธารณชน (Public Awareness) และการขยายตัวของความเป็นเมือง ดังนั้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องปรับโครงสร้างและการบริหารงานให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวและมีสมรรถนะสูง โดยอาศัยโอกาสจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการปรับปรุงกระบวนการ พัฒนาระบบข้อมูล และอำนวยความสะดวกในการให้บริการสาธารณะ ตลอดจนมุ่งปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับโครงสร้างและพลิกโฉมประเทศในมิติต่าง ๆ และส่งเสริมศักยภาพของทุกภาคส่วนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๑. การปรับโครงสร้าง
ภาคการผลิตและบริการ
สู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

- ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า
- ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์
- ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล
- ๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้
- ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
- ๙ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒. การพัฒนาคน
สำหรับโลกยุคใหม่

- ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า
- ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์
- ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล
- ๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้
- ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
- ๙ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม
- ๑๐ กำลังคนสมรรถนะสูง

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส
และความเป็นธรรม

- ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ๕ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์
- ๗ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้
- ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
- ๙ ความยากจนข้ามรุ่นและความคุ้มครองทางสังคม
- ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- ๑๑ กำลังคนสมรรถนะสูง
- ๑๒ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและ
บริโภคไปสู่ความยั่งยืน

- ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๒ การท่องเที่ยวเน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- ๓ ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า
- ๔ ประสิทธิภาพการลงทุนและโลจิสติกส์
- ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
- ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- ๑๑ ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. การเสริมสร้างความสามารถ
ของประเทศในการรับมือกับ
การเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง
ภายใต้บริบทโลกใหม่

- ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๔ การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- ๖ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและดิจิทัล
- ๘ พื้นที่และเมืองอัจฉริยะ
- ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- ๑๑ ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๑๒ ภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

การพัฒนาในด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในช่วง ๔ ทศวรรษที่ผ่านมา เป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อทรัพยากรโลกเป็นอย่างมาก เมื่อปี ๒๕๔๓ ประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวม ๑๘๙ ประเทศจึงรวมตัวกันในการประชุมองค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และเห็นพ้องต้องกันในการตั้งเป้าหมายการพัฒนาทั้งในระดับชาติและระดับสากลที่ทุกประเทศจะดำเนินการร่วมกันให้ได้ ภายในปี ๒๕๕๘ โดยเป้าหมายดังกล่าวเรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษหรือ Millennium Development Goals (MDGs)

อันประกอบด้วย ๘ เป้าหมายหลัก คือ ๑. ขจัดความยากจนและความหิวโหย ๒. ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษา ๓. ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศและบทบาทสตรี ๔. ลดอัตราการตายของเด็ก ๕. พัฒนาสุขภาพของสตรีมีครรภ์ ๖. ต่อสู้กับโรคเอดส์มาลาเรีย และโรคสำคัญอื่น ๆ ๗. รักษาและจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ ๘. ส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในประชาคมโลก

ในระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทั้ง ๘ ข้อ กำลังจะสิ้นสุดลง โดยประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในหลายประเทศ ซึ่งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการพัฒนา องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาขึ้นใหม่โดยอาศัยกรอบความคิดที่มองการพัฒนาเป็นมิติ (Dimensions) ของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนกันยายน ปี ๒๕๕๘ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๗๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยประกอบไปด้วย ๑๗ เป้าหมาย สะท้อนออกเป็น '๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน' (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ ประกอบด้วย

มิติด้านสังคม (People): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

มิติด้านเศรษฐกิจ (Prosperity): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่จ่าย得起

- เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน
เต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่
ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ
ต้านทานและยั่งยืน

มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖, เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

- เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมี
การบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๓ : เร่งต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่าง
ยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่า
ไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของ
ที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทาง
ชีวภาพ

มิติด้านสันติภาพและสถาบัน (Peace): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

- เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน
เข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพลรับผิดชอบและ
ครอบคลุมในทุกระดับ

มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

- เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความ
ร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

สำหรับประเทศไทยเองนั้น นอกจากการพัฒนาใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตาม
แนวทางของ SDGs แล้ว ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับมิติทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย และการจะบรรลุ
ความสำเร็จของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์นักพัฒนาที่
ทรงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระดับนานาชาติได้พระราชทานเข็มทิศการพัฒนาไว้ให้
ทุกภาคส่วนน้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม นั่นคือ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนว
พระราชดำริที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาบนพื้นฐานของทางสายกลางและ
ความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้ความรู้
และคุณธรรมเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความสุขในการดำเนินชีวิตและสร้างผลสัมฤทธิ์แห่งการ
พัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หน้า ๕๗ มีประเด็นยุทธศาสตร์ แก่ไขดังนี้

ร่างกรอบแผนพัฒนาภาคเหนือ(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มีแนวทางพัฒนาดังนี้

แนวทางพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative LANNA ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง

แนวทางพัฒนาที่ ๒ พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

แนวทางพัฒนาที่ ๓ พัฒนาการท่องเที่ยวและบริการบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

แนวทางพัฒนาที่ ๔ เสริมศักยภาพของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย

แนวทางพัฒนาที่ ๕ พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

แนวทางพัฒนาที่ ๖ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุลป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน ปัญหาลิงแวดล้อมเมือง

๑.๓.๓ ร่างแผนพัฒนาจังหวัดลำปาง หน้า ๕๗ มีรายละเอียดและประเด็นยุทธศาสตร์ แก่ไขดังนี้

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗)

วิสัยทัศน์จังหวัดลำปาง

“ลำปาง เมืองแห่งความสุข ๒ มิติ (Livable & Smart City)”

“จังหวัดลำปางมุ่งไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุข ๒ มิติ ด้วยการผสมผสานมนต์เสน่ห์แห่งความเป็นเมืองเก่าย้อนยุคทางประวัติศาสตร์มายาวนานกว่า ๑,๓๐๐ ปี เชื่อมโยงไปสู่มิติเมืองใหม่อย่างลงตัว เป็นเมืองอัจฉริยะเมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนา เมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความสุข อย่างยั่งยืน”

L : Livable & Smart City & Smart link

A : Agriculture & Industrial Handicraft & Creative Industry

M : Multiple Logistic Ecosystem & Tourism

P : Philosophy of Sufficiency Economy

A : Art & Culture & Tradition & Geopark

N : Nature & Environment

G : Goodness & Happiness

การทบทวนทิศทางในการพัฒนาร่วมกันในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ใหม่ จากเดิม วิสัยทัศน์ “ลำปางเมืองแห่งการเรียนรู้ เชื่อมโยง สร้างสรรค์ น่านอยู่ ยั่งยืน” ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบนฐานของความรู้ เชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับต่อยอดสร้างคุณค่าทางสังคมและสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศรษฐกิจจากฐานภูมิทางสังคมวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์สร้างสภาพแวดล้อมเมืองให้น่านอยู่ และสร้างคุณภาพในการพัฒนาทุกมิติเพื่อไปสู่ความยั่งยืน กำหนดใหม่เป็น วิสัยทัศน์ “ลำปาง เมืองแห่งความสุข ๒ มิติ (Livable & Smart City)” จังหวัดลำปางมุ่งไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุข ๒ มิติ ด้วยการผสมผสานมนต์เสน่ห์แห่งความเป็นเมืองเก่า ย้อนยุคทางประวัติศาสตร์มายาวนานกว่า ๑,๓๐๐ ปี เชื่อมโยงไปสู่มิติเมืองใหม่อย่างลงตัว เป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนา เมืองน่านอยู่ เมืองทันสมัย ให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจที่ดีของจังหวัด
๒. ส่งเสริมให้มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ ภายใต้นโยบาย BCG Model เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
๓. ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน ให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และตลาดโลก และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สนับสนุนต่อการค้าการลงทุน
๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้มีความเข้มแข็ง เสริมสร้างความมั่นคงภายในและการดำรงชีวิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและพลังงาน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

๑. เมืองแห่งความสุขและสังคมคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน (Goodness & Happiness/Philosophy of Sufficiency Economy)
๒. เมืองแห่งการท่องเที่ยวและบริการ (Art & Culture & Tradition & Geopark)
๓. เมืองแห่งการเกษตรเชิงคุณภาพ (Agriculture & SDGs)
๔. เมืองแห่งการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง (Livable & Smart City & Smart link / Multiple Logistic Ecosystem & Tourism)
๕. เมืองแห่งอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ (Industrial Handicraft & Creative Industry)
๖. เมืองแห่งการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และพลังงานอย่างเป็นระบบ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Nature & Environment)

โดยมีประเด็นการพัฒนาของจังหวัดลำปาง พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยเพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างศักยภาพมนุษย์และการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา
๒. เสริมสร้างสังคมคุณภาพผู้สูงอายุ เพื่อให้เป็นสังคมคุณภาพทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจสังคม สภาพแวดล้อม และสามารถพึ่งพาตนเองได้
๓. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก สร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๕. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๖. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ภายใต้กลไกของทุกภาคส่วนแบบบูรณาการ
๗. เพิ่มศักยภาพการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการ
๓. การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐานความปลอดภัยปัจจัยแวดล้อม ให้เอื้อต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๔. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว (เชิงสุขภาพ อนุรักษ์ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปะวัฒนธรรม) ทั้งในหมู่บ้าน ชุมชน จังหวัด เชื่อมโยงสู่ระดับสากล
๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรมโดยให้ความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางสังคมวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งฐานอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเดิมของจังหวัดและผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่
๒. สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม และสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ พัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล และธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเกษตรเชิงคุณภาพเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอ
๒. พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชนท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน
๓. การพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพ สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากอนุรักษทรัพยากรชีวภาพ การผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ สนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน
๕. ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะและการพัฒนาศักยภาพการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ทั้งกลุ่ม smart farmer และ Young Smart farmer ที่สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้พัฒนาไปสู่รูปแบบฟาร์มอัจฉริยะ
๖. พัฒนาเกษตรกรและผู้ประกอบการด้านการเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๗. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อสนับสนุนการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การอนุรักษ์ พันธุ์ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

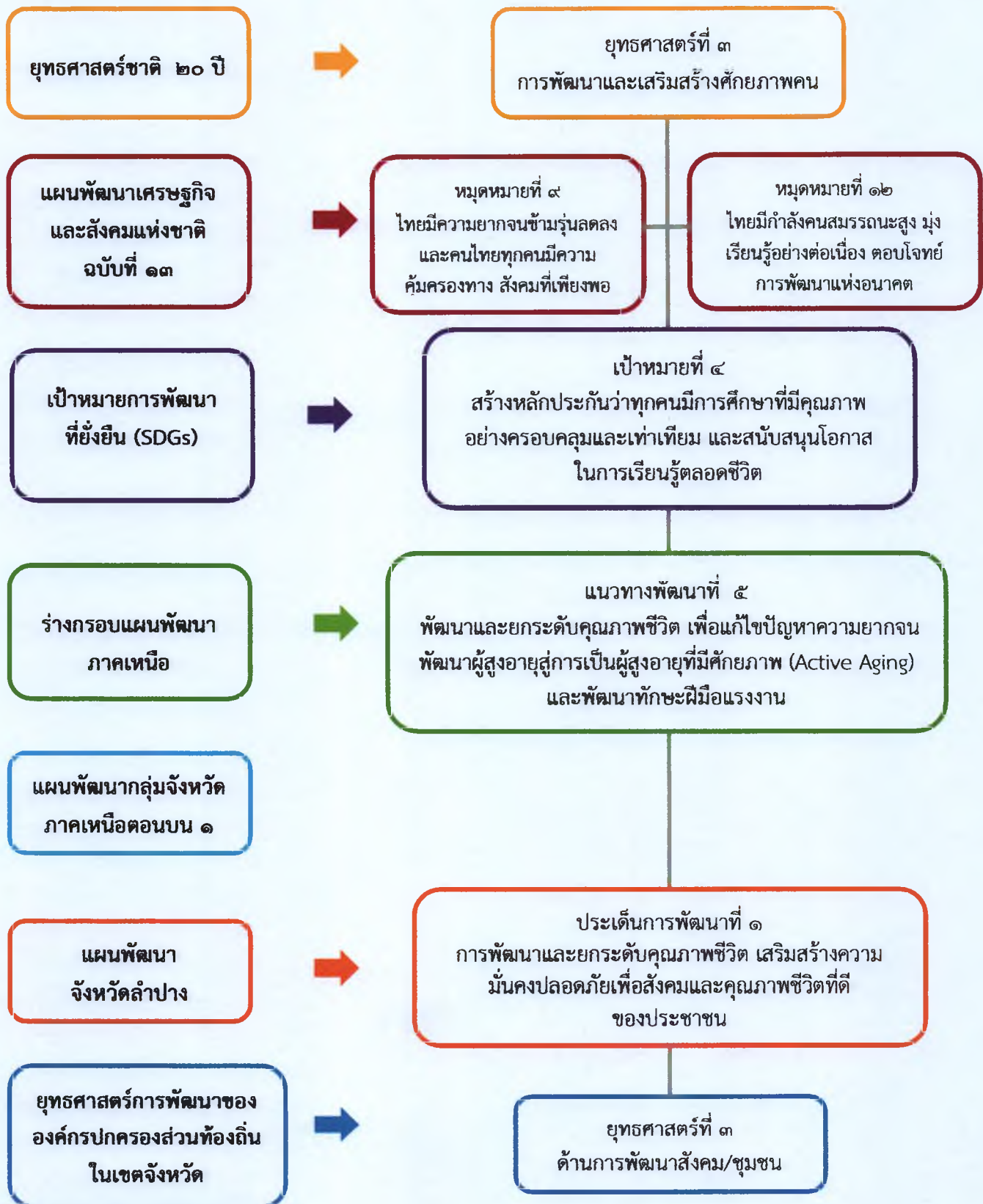
แนวทางการพัฒนา

๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และนำเทคโนโลยีมาปรับเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไข
๒. การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมืองทั้งระบบ ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม จัดการคุณภาพอากาศ จัดการขยะมูลฝอยที่ครอบคลุมขยะชุมชน
๓. การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่ป่าเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและชุมชน อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุล
๔. การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการใช้พลังงานทดแทน เพื่อทดแทนการใช้พลังงานแบบเดิม ช่วยลดปัญหามลพิษ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ การแก้ไขแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ให้ความสำคัญรวมถึงการแก้ไขการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในแบบ ผ.๐๒, ผ.๐๒/๑, ผ.๐๒/๒ และกลยุทธ์ในแบบ ผ.๐๑ และ ผ.๐๓ ด้วย

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ๗ ยุทธศาสตร์ แก่ไขหน้า ๗๘-๘๔
โดยมีความเชื่อมโยงดังนี้

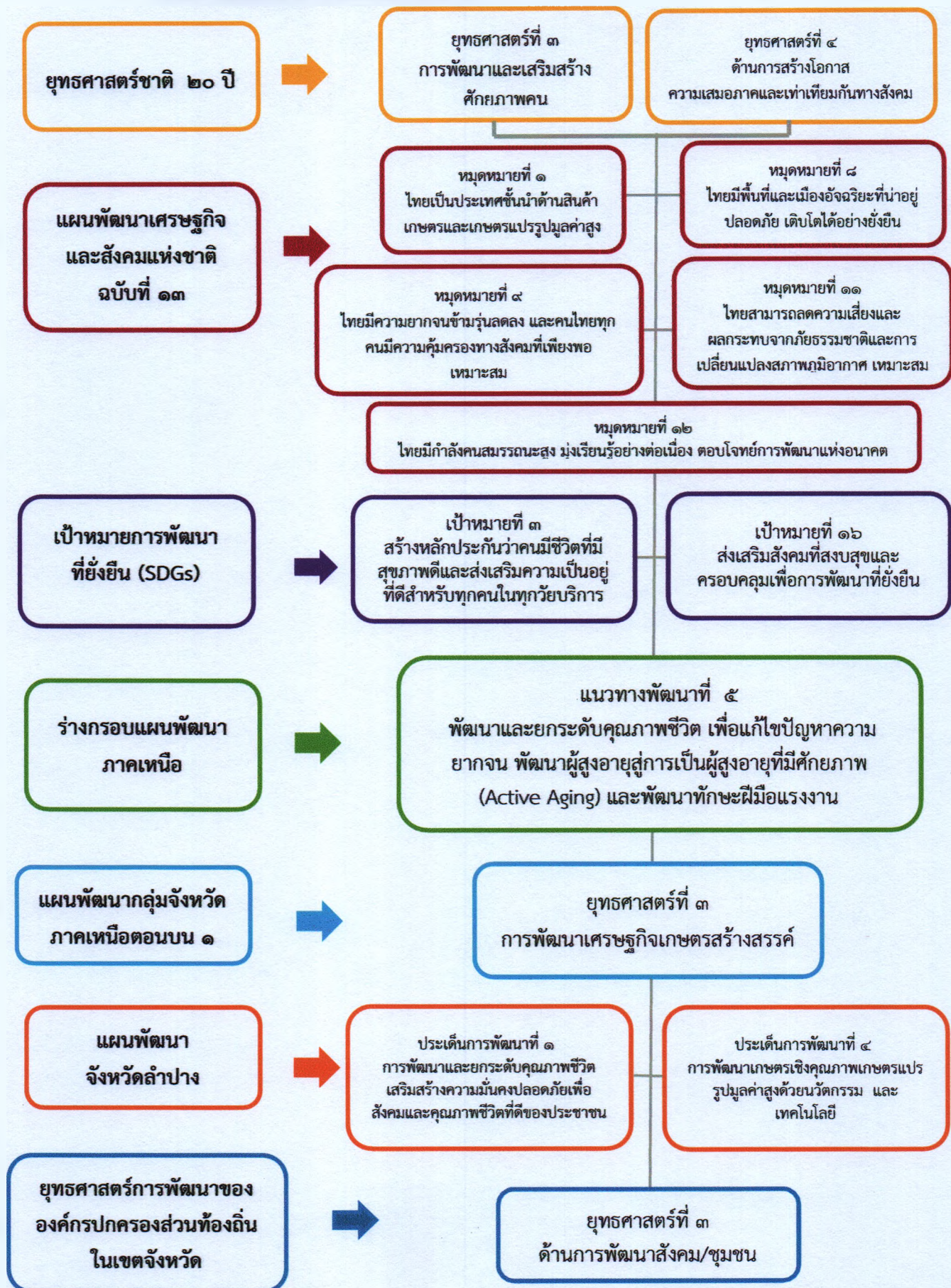
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการศึกษาสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ

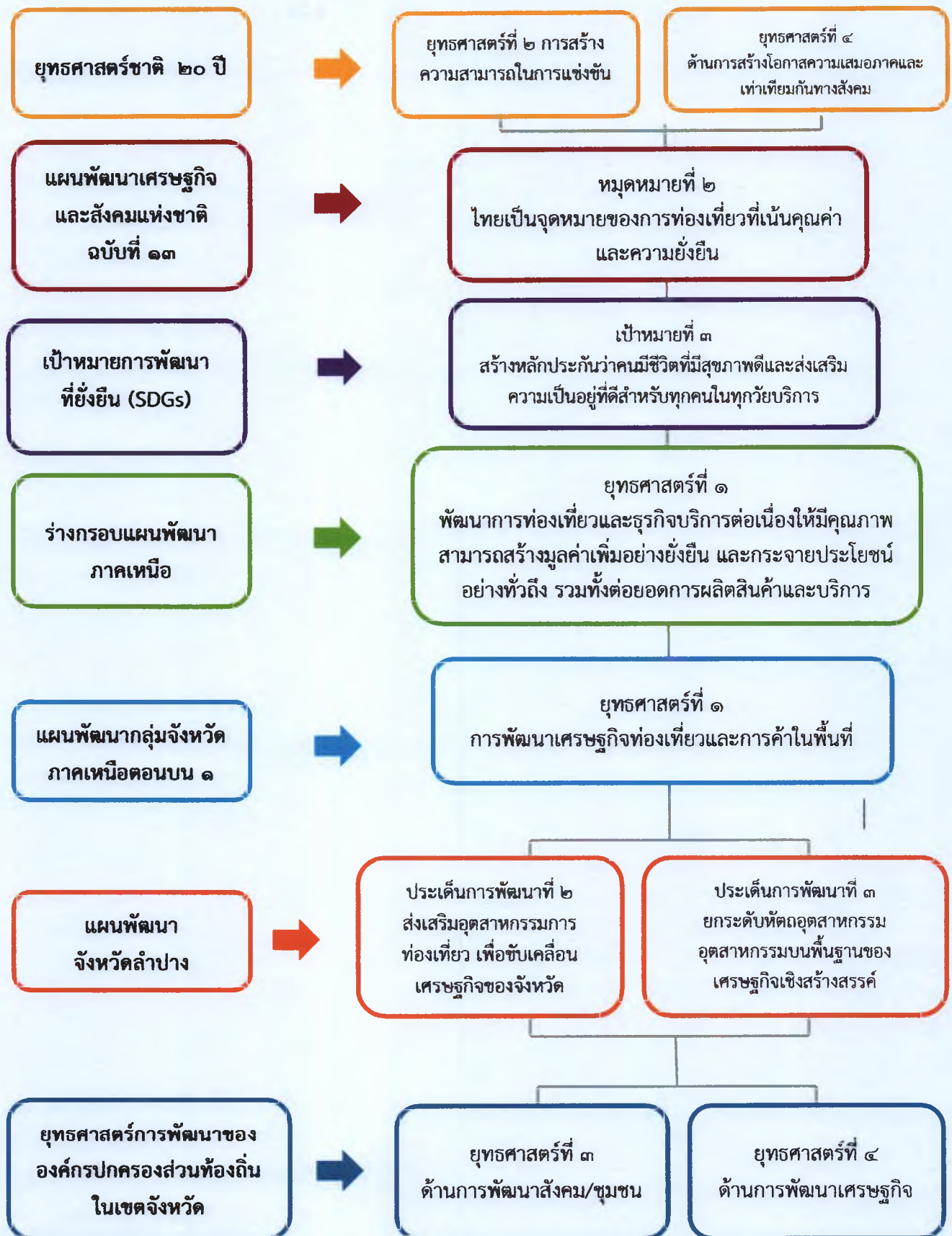
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดีครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม

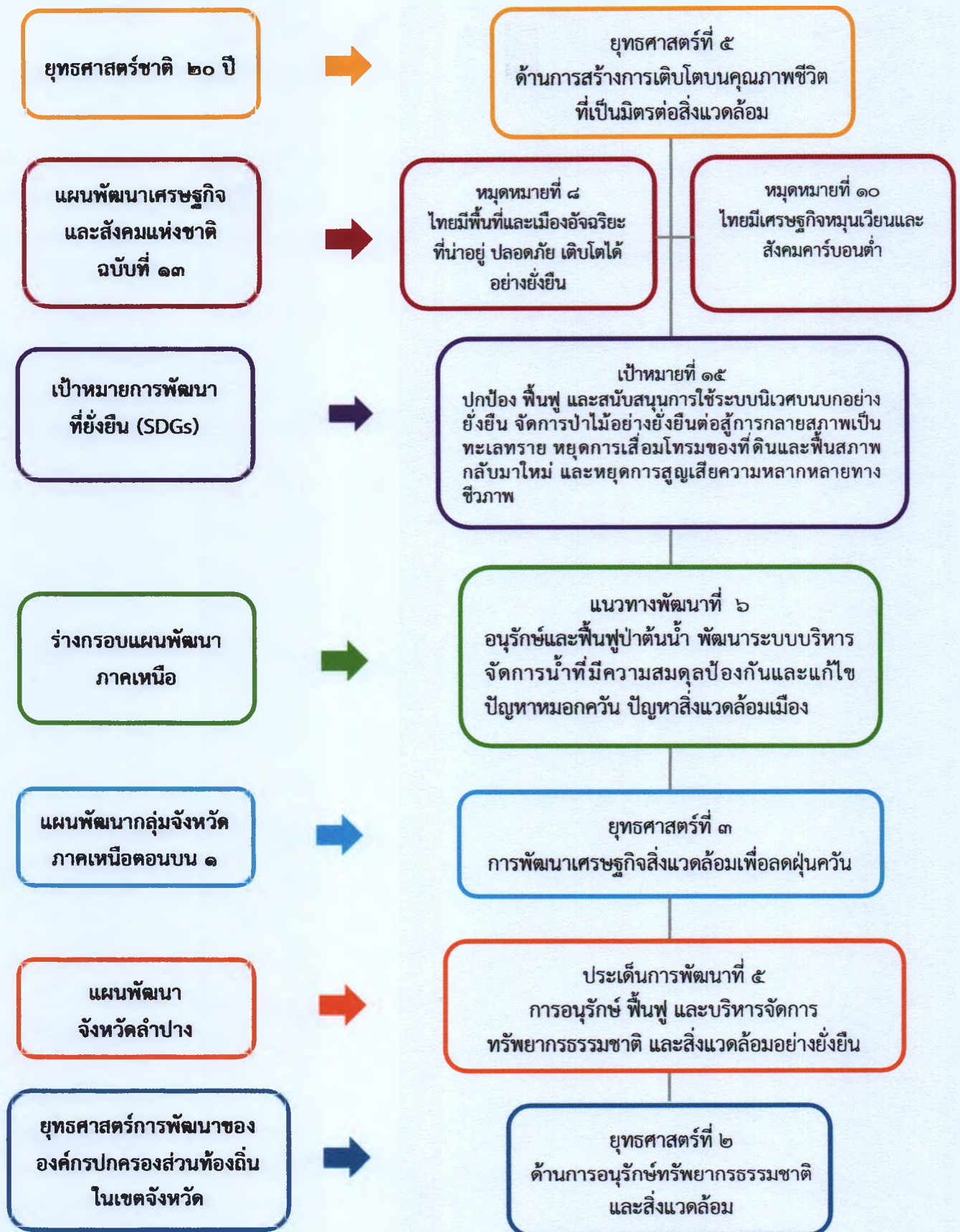
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความเข้มแข็งของชุมชน การรักษาความสงบภายใน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การทำนุ บำรุงศาสนา ส่งเสริมและสืบสาน ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
กีฬา นันทนาการ และการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

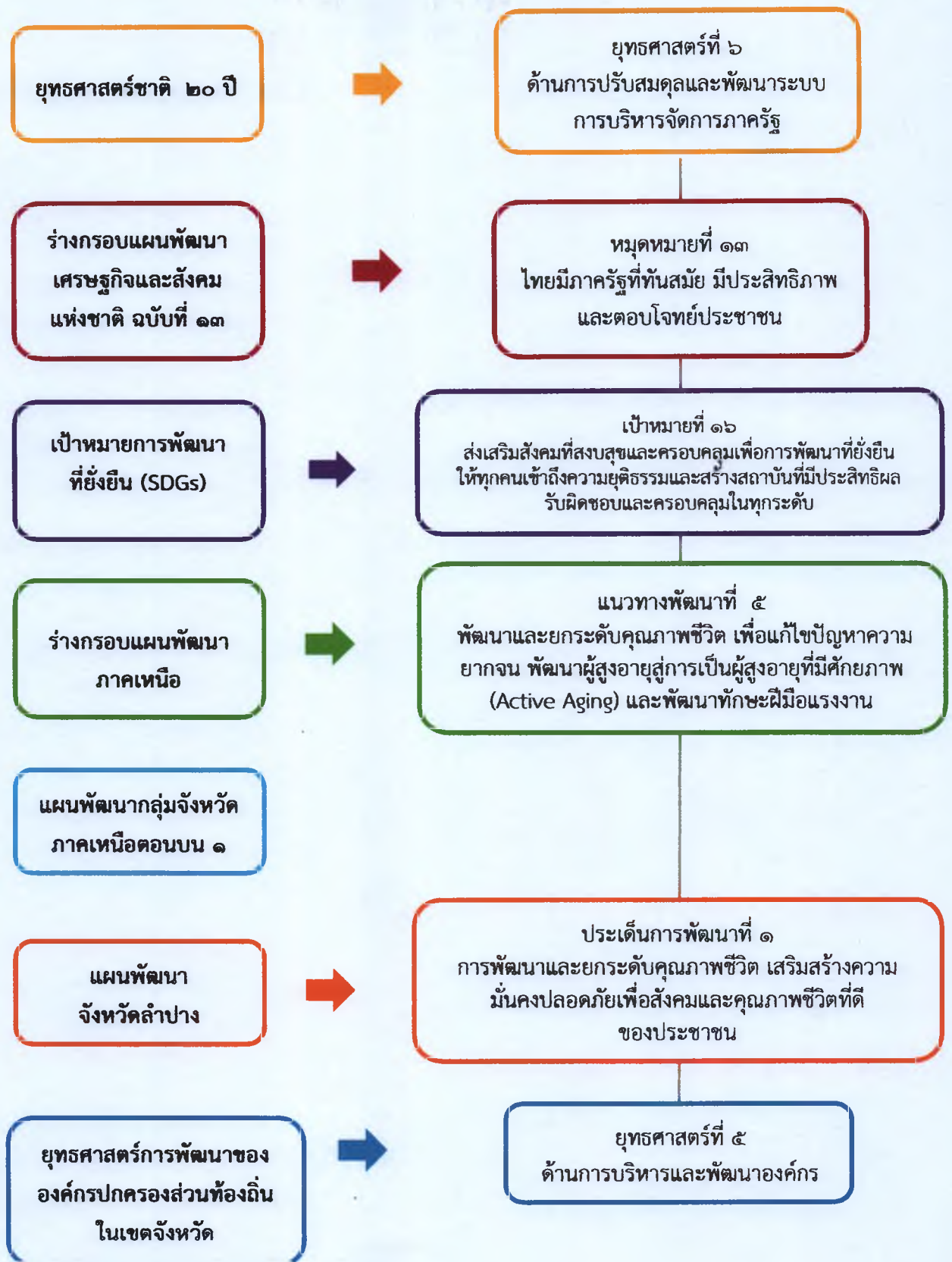
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่มีคุณภาพ
รองรับการขยายเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อสนับสนุนการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ

การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน หน้า ๙๒-๙๓ แก้ไขเป็น ๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์มหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและ เสริมสร้าง ศักยภาพคน	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๕ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการศึกษาสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ	-แผนงาน การศึกษา	กองการศึกษา
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและ เสริมสร้าง ศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้าง โอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์และสุขภาพ มูลค่าสูง	เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างเสริมให้คนมี สุขภาวะที่ดีครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม	-แผนงาน สาธารณสุข	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก		
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัยบริการ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยเพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาสังคม/ชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิต และความเข้มแข็งของชุมชน การรักษาความสงบภายในและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- แผนงานสังคมสงเคราะห์ -แผนงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการฯ		
		หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน					- แผนงานงบกลาง	กองสวัสดิการฯ		
		หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ		ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเกษตรเชิงคุณภาพเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี			แผนงานการเกษตร	กองสวัสดิการฯ กองช่าง		
		หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ					-แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนัก ปลัดเทศบาล		
		หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต								

ท.	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้าง ความสามารถใน การแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการ ท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและ ความยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคน มีชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี สำหรับทุกคนในทุก วัยบริการ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เพื่อ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนา สังคม/ชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การทำนุและ สืบสาน ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กีฬา นันทนาการ และการ ท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ	-แผนงาน การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	กองการศึกษา
	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้าง โอกาสความเสมอ ภาคและเท่าเทียม กันทางสังคม			ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับหัตถ อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบนพื้นฐาน ของเศรษฐกิจเชิง สร้างสรรค์	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการพัฒนา เศรษฐกิจ			
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการ เติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ปันฟู และ สนับสนุนการใช้ระบบ นิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่าง ยั่งยืนต่อสู้การกลาย สภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรม ของที่ดินและพื้นสภาพ กลับมาใหม่ และหยุด การสูญเสียความ หลากหลายทาง ชีวภาพ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การอนุรักษ์ ปันฟู และ บริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การอนุรักษ์พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	- แผนงาน การเกษตร - แผนงาน อุตสาหกรรม และการโยธา	สำนัก ปลัดเทศบาล กองสาธารณสุข กองช่าง
		หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ						

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้าง ความสามารถใน การแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	เป้าหมายที่ ๑๑ ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุมปลอดภัย มีภูมิทัศน์ที่ปลอดภัย	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าใน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่มีคุณภาพ รองรับการขยายเมือง	แผนงาน อุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง
		หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๙ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม				แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง
๗	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนา ระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบ โจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุข และครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารและพัฒนาองค์กร	ยุทธศาสตร์การที่ ๗ การบริหารองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อสนับสนุนการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ	แผนงาน บริหารงาน ทั่วไป	สำนักปลัดเทศบาล กองยุทธศาสตร์และงบประมาณ กองคลัง กองการเจ้าหน้าที่
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๑๐ หมวดหมู่	๖ เป้าหมายที่	๕ ประเด็นการพัฒนา	๕ ยุทธศาสตร์	๗ ยุทธศาสตร์	๑๑ แผนงาน	๘ หน่วยงาน

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ผลการพิจารณาการติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) หน้า ๔๓๙ รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นการให้คะแนนของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนพัฒนาท้องถิ่นกับการนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น ๆ เป็นการให้คะแนนตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันหรือภายในเดือนธันวาคมแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี (ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีเท่านั้น) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่องซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ มีรายละเอียดประกอบด้วย

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน
๓. ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย
 - ๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) ๕ คะแนน
 - ๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๕ คะแนน
 - ๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ๕ คะแนน
 - ๓.๔ ยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน
 - ๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๕ คะแนน
 - ๓.๖ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ คะแนน
 - ๓.๗ วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน
 - ๓.๘ กลยุทธ์ ๕ คะแนน
 - ๓.๙ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน
 - ๓.๑๐ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ๕ คะแนน
 - ๓.๑๑ แผนงาน ๕ คะแนน
 - ๓.๑๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

รวม ๑๐๐ คะแนน

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) แต่ถ้าเมื่อประเมินผลเป็นคะแนนแล้ว ผลต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ก็ต้องยืนยันคะแนนตามที่แท้จริง

ผลการให้คะแนนยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมือง
เขลางค์นคร จากคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้ดำเนิน
ประเมินผลจากแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕
เป็นดังนี้

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและ ข้อมูลพื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ ๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ ตำบล ลักษณะลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการ ปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	๒๐ (๕)	๑๘ (๕)
	๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์ ฯลฯ ๔) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือ ศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่น ๆ	(๕)	(๕)
	๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ๖) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การ พาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ	(๕)	(๕)
	๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ ๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น หรือการใช้ข้อมูล จปฐ. ข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือ การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการ ดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วม คิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ปัญหา ปรีกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา สำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (brainstorming)	(๕)	(๕)

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์ และศักยภาพ	๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้อง ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึง ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และ SDGs (Bottom-up/Top-down)	๒๐ (๕)	๑๖ (๔)
	๒) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๕)	(๔)
	๓) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่าง ๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่ มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนา อาชีพและกลุ่มต่าง ๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ ทั่วไป เป็นต้น	(๕)	(๔)
	๕) การวิเคราะห์หรือผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมิน สถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและอนาคต ทิศทาง แนวโน้ม ที่จะเกิดขึ้นหรือผลที่จะเกิดขึ้นในการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้ การวิเคราะห์เชิงเทคนิค Demand (Demand Analysis)/ Global Demand และ Trend	(๕)	(๔)
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)	การกำหนดและการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีที่ สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นตามประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และประเด็น ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๐ (๕)	(๕)
๓.๒ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ หรือ ฉบับที่ ๑๓	การกำหนดและการวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามประเด็นยุทธศาสตร์หรือหมวดหมู่และ ประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	(๕)
๓.๓ เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน(Sustainable Development Goals: SDGs)	การกำหนดและการวิเคราะห์เป้าหมาย/เป้าประสงค์ SDGs ที่ สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นตามเป้าหมาย/เป้าประสงค์ SDGsและประเด็น ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	(๕)

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๓. ยุทธศาสตร์ (ต่อ) ๓.๔ ยุทธศาสตร์จังหวัด	การกำหนดและการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)	(๕)
๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	การกำหนดและการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่จัดทำขึ้นแบบมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่สอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	(๕)	(๕)
๓.๖ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การกำหนดและการวิเคราะห์สอดคล้องกับสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน สภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จริงและเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้	(๕)	(๕)
๓.๗ วิสัยทัศน์	การกำหนดและการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	(๕)
๓.๘ กลยุทธ์	การกำหนดและการวิเคราะห์แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น จากประเด็นคำถามที่สำคัญว่า ปัจจุบันเราเป็นอยู่ ณ จุดใด หรือปัจจุบันเรากำลังทำอะไรอยู่แล้วในอนาคตเราจะพัฒนาอะไร	(๕)	(๕)
๓.๙ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	การกำหนดและการวิเคราะห์เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อ กลยุทธ์และยุทธศาสตร์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเป้าประสงค์ใด จะทำสิ่งใด เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นคืออะไร	(๕)	(๕)

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓. ยุทธศาสตร์ (ต่อ) ๓.๑๐ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	การกำหนดและการวิเคราะห์จุดยืนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์ สิ่งที่เป็นจริงหรือมีอยู่จริงคืออะไรที่จะพัฒนาให้เกิดผลสำเร็จได้	(๕)	(๕)
๓.๑๑ แผนงาน	การกำหนดและการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงการจำแนกแผนงานตามรูปแบบงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวางแผนงานตามวิธีการจำแนกแผนงานการจัดทำงบประมาณให้ถูกต้องและสอดคล้องกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่จะเกิดขึ้นซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ แผนงานจะแสดงให้เห็นว่าจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตคืออะไร งานของเราคืออะไร ถูกต้องตามแผนงานหรือไม่	(๕)	(๕)
๓.๑๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่มาจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ SDGs แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ระดับมหภาค	(๕)	(๕)
รวมคะแนน	๒๐ หลักเกณฑ์/ตัวชี้วัด	๑๐๐	๙๕

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) แต่ถ้าเมื่อประเมินผลเป็นคะแนนแล้ว ผลต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ก็ต้องยืนยันคะแนนตามที่เป็นอย่างจริง

เมื่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประชุมและดำเนินการให้คะแนนเสร็จสิ้นแล้วให้จัดทำเป็นประกาศผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นและผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นลงนามประกาศ ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่า สามสิบ วัน นับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นลงนาม พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) หน้า ๔๔๖ รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการให้คะแนนของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนพัฒนาท้องถิ่นกับการนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น ๆ เป็นการให้คะแนนตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันหรือภายในเดือนธันวาคมแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี (ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีเท่านั้น) หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่องซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ มีรายละเอียดประกอบด้วย

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน
๔. ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงานการพัฒนา ๕ คะแนน
๕. โครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ๓๐ คะแนน ประกอบด้วย
 - ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน
 - ๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน
 - ๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน
 - ๕.๔ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน
 - ๕.๕ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน
 - ๕.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับโครงการและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ๕ คะแนน
๖. โครงการพัฒนาที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๓๕ คะแนน
 - ๖.๑ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในภาพรวม ๕ คะแนน
 - ๖.๒ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายแก้ไขปัญหาความยากจน ๕ คะแนน
 - ๖.๓ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ๕ คะแนน
 - ๖.๔ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ ๕ คะแนน
 - ๖.๕ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการศึกษา ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕ คะแนน
 - ๖.๖ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๕ คะแนน
 - ๖.๗ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการน้ำ ๕ คะแนน

รวม ๑๐๐ คะแนน

ผลการให้คะแนนโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร จากคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้ดำเนินประเมินผลจาก แผนพัฒนาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕ เป็นดังนี้

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑) การวิเคราะห์หรือผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาที่ประชาชนต้องการให้ดำเนินการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองความต้องการได้โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเทคนิค Demand (Demand Analysis)/Global Demand หรืออื่น ๆ เป็นการวิเคราะห์โครงการเพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐ (๕)	๙ (๕)
	๒) การวิเคราะห์หรือผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและอนาคต ทิศทาง แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นหรือผลที่จะเกิดขึ้นในการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเทคนิค Trend หรือนำเทคนิค Demand (Demand Analysis)/Global Demand หรืออื่น ๆ มาเชื่อมต่อ เป็นการวิเคราะห์โครงการเพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	(๔)
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การกำหนดและการวิเคราะห์การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม ครัวเรือน วัสดุ งานต่าง ๆ ก็คือผลผลิตเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่ จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้ จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้ สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจที่ได้กำหนดไว้	๑๐ (๕)	๘ (๔)
	๒) การกำหนดและการวิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่ ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative) ที่เกิดจาก (๑) ได้มีการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณด้วยรูปแบบของข้อมูลต่าง ๆ เช่น กราฟ สถิติ เป็นต้น	(๕)	(๔)
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การกำหนดและการวิเคราะห์การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม ครัวเรือน วัสดุ งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ ตรงต่อความต้องการของประชาชน และเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจ ประชาชนพึงพอใจ มีความสุขจากการพัฒนาท้องถิ่น โครงการพัฒนา ครัวเรือน วัสดุ	๑๐ (๕)	๙ (๕)

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๓. การประเมินผลการนำ แผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติ ในเชิงคุณภาพ (ต่อ)	การดำเนินการต่าง ๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้องคงทนถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นได้ และเป็นไปหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (๒) การกำหนดและการวิเคราะห์วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งกระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่เกิดจาก ๑) ได้มีการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพการวัดความพึงพอใจหรือวัดความสุขที่ประชาชนได้รับด้วยรูปแบบของข้อมูลต่าง ๆ เช่น กราฟ สถิติ เป็นต้น	(๕)	(๕)
๔. ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงานการพัฒนา	(๑) การกำหนดและการวิเคราะห์กลยุทธ์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ แผนงาน และงานที่จะพัฒนาท้องถิ่นซึ่งผ่านการวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) โดยนำไปจัดทำเป็นรูปโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นรูปธรรม (๒) การกำหนดและการวิเคราะห์กลยุทธ์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น นำไปสู่การจัดทำโครงการกิจกรรม คุรุภัณฑ์ วัสดุในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่เป็นรูปธรรม	(๕)	(๕)
๕. โครงการพัฒนาตาม แผนพัฒนาท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๓๐	๒๙
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อ โครงการ	(๑) “โครงการพัฒนา” หมายความว่า โครงการที่ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรม สาธารณะเพื่อให้เกิดการพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ (๒) โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ชื่อโครงการมีความชัดเจนมุ่งเน้นไปเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไร หรือสิ่งที่จะทำนั้นจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต	(๕)	(๕)

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ) ๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการต้องมีความชัดเจน (clear objective) ตอบสนองต่อโครงการพัฒนาท้องถิ่น โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง จะดำเนินการเพื่อสนับสนุน/ส่งเสริม ฯลฯ	(๕)	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึง เป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าใด กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานลงรายละเอียดให้ชัดเจน ว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อใด ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่มก็ให้ระบุว่ากลุ่มเป้าหมายหลัก กลุ่มเป้าหมายรอง หรือกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) จะนำไปสู่การประมาณการราคาในช่องของ “งบประมาณ”	(๕)	(๕)
๕.๔ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๑) มีการประมาณราคาในโครงการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ การประมาณราคาสอดคล้องกับโครงการ ถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลางตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความโปร่งใสในการกำหนดราคากลางและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์ การประมาณการราคาที่เกิดจากเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) (๒) งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ลดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาท้องถิ่นนำไปสู่ความยุติธรรม (Equity) และ (๕) ความโปร่งใส (Transparency) ชัดเจน ตรวจสอบได้ วัดได้ พิสูจน์ได้ว่าเป็นจริงในเวลานั้น	(๕)	(๕)

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ) ๕.๕ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator: KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันภักดีจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ) ตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นว่าจะดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จอย่างไรหรือผลที่คาดว่าจะได้รับอย่างไร ไม่ใช่การกำหนด KPI เป็นครั้งหนึ่ง/แห่งหนึ่ง/หนึ่งโครงการ/ความกว้าง/ความยาว ฯลฯ	(๕)	(๕)
๕.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับโครงการและ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินงานตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุด และสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	(๕)
๖. โครงการพัฒนาที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๖.๑ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในภาพรวม	โครงการพัฒนาท้องถิ่นนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในภาพรวม ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ภารกิจ วัสดุ งานต่าง ๆ ที่นำไปดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	๓๕ (๕)	๓๓ (๕)
๖.๒ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายแก้ไขปัญหาความยากจน	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ภารกิจ วัสดุ งานต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการส่งเสริมอาชีพประชาชนในท้องถิ่น จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	(๕)

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๖. โครงการพัฒนาที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี (ต่อ)			
๖.๓ โครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุ งานต่าง ๆ เพื่อการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมหรือบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	(๕)
๖.๔ โครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุ งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับสุขภาพหรือการดำเนินการด้านการสาธารณสุข จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	(๕)
๖.๕ โครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการศึกษา ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุ งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการด้านการศึกษา ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	(๕)
๖.๖ โครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐาน	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุ งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือการคมนาคม เช่น ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน ฯลฯ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่าย ประจำปี ตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	(๕)
๖.๗ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการน้ำ	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุ งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำ ขุด ตัดตั้ง หรือการบริหารจัดการน้ำรวมถึงน้ำประปา ฯลฯ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	(๕)
รวม	๒๐ หลักเกณฑ์/ตัวชี้วัด	๑๐๐	๙๓

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) แต่ถ้าเมื่อประเมินผลเป็นคะแนนแล้ว ผลต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ก็ต้องยืนยันคะแนนตามที่เป็นจริง

เมื่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประชุมและดำเนินการให้คะแนนเสร็จสิ้นแล้วให้จัดทำเป็นประกาศผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นและผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นลงนามประกาศ ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่า สามสิบ วัน นับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นลงนาม พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย